

Nr 305.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag för budgetåret 1942/43 till högre kommunala skolor m. m.; given Stockholms slott den 8 maj 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gösta Bagge.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 maj 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans- och handelsdepartementen anför här efter chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Bagge:

Enligt den till 1942 års statsverksproposition fogade bilagan åttonde huvudtiteln, punkterna 125 och 167, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde varda riksdagen förelagd, beräkna för budgetåret 1942/43

dels till Kommunala läroverk: Bidrag till kommunala flickskolor ett förslagsanslag av 4,500,000 kronor;

dels till Kommunala läroverk: Bidrag till kommunala mellanskolor ett förslagsanslag av 3,800,000 kronor;

dels till Kommunala läroverk: Bidrag till praktiska mellanskolor ett förslagsanslag av 2,250,000 kronor;

dels ock till Understöd till högre folkskolor ett förslagsanslag av 1,150,000 kronor.

Jag anholder nu att få ånyo anmäla nämnda anslagsfrågor och tillika viss fråga rörande värtjänstutbildningen vid de tekniska läroverken.

I. Anslag till de högre kommunala skolorna.

Nuvarande förhållanden.

Lönesystemet för kommunala flickskolor, kommunala mellanskolor, praktiska mellanskolor och högre folkskolor anpassades enligt beslut vid 1939 års lagtima riksdag för budgetåret 1939/40 provisoriskt efter civila avlöningsreglementets bestämmelser (jfr kungörelsen 1939: 471). I samband därmed bestämdes statsbidraget till dylika skolor för samma budgetår till 78 procent av vederbörande löneförmåner (jfr kungörelsen 1939: 358). Vidare medgav riksdagen (skrivelse nr 443), att provisorisk avlöningsförstärkning och provisoriskt dyrortstillägg finge under budgetåret enligt vissa grunder utgå till sådana lärare vid ifrågavarande skolor, på vilka de provisoriska avlöningsbestämmelserna icke bleve tillämpliga. De nu berörda provisoriska löne- och statsbidragsbestämmelserna ha — med vissa smärre jämkningar — erhållit tillämpning även för budgetåren 1940/42 (angående de nu gällande bestämmelserna, se kungörelserna 1941: 322, 450 och 452).

I besparingssyfte ha för innevarande budgetår meddelats bestämmelser om höjning av elevantalet i vissa klassavdelningar, begränsning av antalet nybörjaravdelningar, inskränkning av rätten till uppdelning av klassavdelning vid nybörjarundervisning i vissa ämnen, utsträckning av tjänstgöringsskyldigheten för ämneslärare och lärare i yrkesämne samt reduktion av arvoden till tillsynslärare. Dessa bestämmelser ansluta sig till de för de allmänna läroverken meddelade.

I fråga om begränsning av antalet nybörjaravdelningar gäller sålunda, att skolöverstyrelsen vid bestämmande i förekommande fall av antalet klassavdelningar skall tillämpa motsvarande beräkningsgrunder som vid prövning av frågor om inrättande av sådana avdelningar vid de allmänna läroverken; skolande därvid iakttagas att totala antalet nybörjaravdelningar inom envar av ifrågavarande skolformer ej må överstiga antalet sådana avdelningar under läsåret 1939/40, där ej annat föranledes av att skolor nyinrättats eller befinna sig under upprättande.

De här ifrågavarande anslagen äro för innevarande budgetår uppförda med följande belopp: anslaget till kommunala flickskolor med 4,500,000 kronor, anslaget till kommunala mellanskolor med 3,650,000 kronor, anslaget till praktiska mellanskolor med 2,150,000 kronor och anslaget till högre folkskolor med 1,300,000 kronor.

Anslagsberäkningar för nästa budgetår.

Skolöverstyrelsen har beräknat anslagen till de högre kommunala skolorna för budgetåret 1942/43 till följande belopp (ökning respektive minskning i jämförelse med anslagen för innevarande budgetår anges inom parentes):

	Kronor
Bidrag till kommunala flickskolor	4,500,000 (± 0)
» » kommunala mellanskolor	3,801,000 (+151,000)
» » praktiska mellanskolor	2,258,000 (+108,000)
Understöd till högre folkskolor	1,163,000 (—137,000)

Vid ingången av läsåret 1941/42 funnos 40 kommunala flickskolor, 66 kommunala mellanskolor, 12 praktiska mellanskolor och 50 högre folkskolor. Överstyrelsens anslagsberäkningar, verkställda under hösten 1941, grunda sig på antagandet, att antalet kommunala flickskolor komme att nästa läsår förbli oförändrat, att antalet kommunala mellanskolor komme att ökas med två (Svenljunga och Undersåker) och antalet praktiska mellanskolor med en (Uppsala) samt att antalet högre folkskolor komme att nedgå med fem. Sedan överstyrelsens beräkningar verkstälts, har Kungl. Maj:t medgivit upprättande av en kommunal flickskola i Uppsala samt såsom kommunala mellanskolor erkänt högre folkskolorna i Svenljunga, Grängesberg och Åsele.

Överstyrelsens beräkningar ha vidare gjorts med utgångspunkt från de nu gällande provisoriska löne- och statsbidragsbestämmelserna.

I anslutning till vad överstyrelsen förordat i fråga om de allmänna läroverken har överstyrelsen beträffande kommunala flickskolor och kommunala mellanskolor förordat upphävande av den nuvarande spärren i fråga om upprättande av nybörjaravdelningar. I fråga om kommunala mellanskolorna har överstyrelsen vidare räknat med viss ökning av den frivilliga undervisningen i instrumentalmusik och hållningsrättande gymnastik med hänsyn till efterfrågan på dylik undervisning och till nytillkomna kommunala mellanskolor; härigenom kunde en kostnadsökning av cirka 3,300 kronor beräknas uppstå.

Statskontoret har förklarat sig förutsätta, att i samband med prövningen av frågan om definitiv lönereglering för lärarpersonalen vid de högre kommunala skolorna och statsbidrag till lärarnas avlönande spörsmålet om statsbidrag till de svagt frekventerade skolorna och andra skärpningar i statsbidragsvillkoren beaktades. Den föreslagna ökningen av undervisningen i instrumentalmusik och hållningsrättande gymnastik vid kommunala mellanskolorna har statskontoret i nuvarande statsfinansiella läge icke ansett sig kunna tillstyrka.

Riksräkenskapsverket har icke haft annat att erinra mot överstyrelsens beräkningar än att ämbetsverket förordat viss avrundning av de föreslagna anslagsbeloppen.

Besparingsberedningen har, såsom i propositionen 1942: 176 (sid. 2 ff.) anmälts, föreslagit en utökning av lektorernas, adjunkternas och ämneslärarin-

nornas vid de allmänna läroverken undervisningsskyldighet med i genomsnitt en veckotimme, varvid emellertid skälig hänsyn borde tagas till arbetslösheten bland de lärarutbildade akademikerna. Beredningen har ansett, att detta förslag i tillämpliga delar skulle gälla även ämneslärare m. fl. vid de högre kommunala läroanstalterna. Vidare har beredningen föreslagit, att antalet nybörjarklasser vid de allmänna läroverken skulle begränsas med 15 i förhållande till antalet under innevarande budgetår. En motsvarande begränsning ansåge beredningen böra vidtagas även vid de högre kommunala läroanstalterna.

Beträffande det närmare innehållet i beredningens förslag och däröver avgivna yttranden torde få hänvisas till redogörelsen i nyssnämnda proposition.

Arvoden åt timlärare.

1940 års urtima riksdag beslöt (se propositionen nr 65 och riksdagsskrivelsen nr 87), att timlärararvodena vid statliga och kommunala läroanstalter, på vilka icke utgick vare sig rörligt tillägg eller annan dyrtidskompensation, skulle under vissa förutsättningar höjas med i runt tal 9 procent.

Enligt vad som anfördes i en vid nämnda proposition fogad, i propositionen åberopad promemoria borde förhöjning av timlärararvode medgivas endast sådana lärare, som hade läraranställningen till huvudsaklig sysselsättning och förvärvskälla och tillika vore mera fast anknutna till det statliga eller statsunderstödda undervisningsväsendet. Som ett allmänt undantag borde gälla, att förhöjning icke tillkomme lärare, vilken tillika innehade anställning med lön eller arvode, varå rörligt tillägg eller dyrtidstillägg utginge eller som åtnjöte tjänstepension med dylikt tillägg, dock borde Kungl. Maj:t äga medgiva att förhöjning finge utgå i sådana fall, då en tillämpning av denna regel skulle framstå såsom uppenbart obillig.

I anslutning till dessa grundförutsättningar för förhöjningen angåvos i promemorian vissa närmare regler, som borde uppställas för åtnjutande av den högre timlärarersättningen. Förhöjning borde sålunda tillkomma allenast lärare, vilken sedan ingången av senast förflutna kalenderår innehaft sammanhängande anställning vid det statliga eller statsunderstödda undervisningsväsendet under minst en termin. Därjämte borde det kravet uppställas, att själva den löpande anställningen icke vore av alltför tillfällig art utan omfattade en mera avsevärd del av terminen, förslagsvis minst 60 dagar. Uppfyllede läraren nyss angivna förutsättningar, borde förhöjning ske, om läraranställningen vore att anse som hans huvudsakliga sysselsättning eller förvärvskälla. Sistnämnda krav syntes vara uppfyllt om undervisningsskyldigheten vid en eller flera läroanstalter uppginge till sammanlagt minst 20 veckotimmar. Vid mindre undervisningsskyldighet borde det få ankomma på vederbörande avlöningsutbetalande myndigheter att pröva om huvudsaklig sysselsättning eller förvärvskälla borde anses föreligga. I särskilda fall borde Kungl. Maj:t medgiva, att arvodesförhöjning finge tillkomma även lärare, som icke sedan ingången av senast förflutna kalenderår innehaft sammanhängande anställning vid det statliga eller statsunderstödda undervisningsväsendet under minst en termin eller vars anställning icke omfattade minst 60 dagar.

Mot de sålunda angivna principerna för åtnjutande av förhöjning å utgående timlärararvoden gjorde riksdagen ingen erinran. Bestämmelser i ämnet

återfinnas för de statsanställda lärarna i kungörelsen den 30 december 1940, nr 1066, för lärare vid folk- och småskolor i kungörelsen den 13 juni 1941, nr 448, punkt 10, samt för lärare vid de högre kommunala skolorna i kungörelsen samma dag, nr 450, punkt 8.

I annat sammanhang har chefen för finansdepartementet anmält proposition till riksdagen med förslag till folkskolans avlöningsreglemente. Propositionen grundar sig på ett av 1941 års lärarlönesakkunniga avgivet betänkande i ämnet. Såsom framgår av den i propositionen intagna specialmotiveringen till reglementsförslaget (48 §) ha de sakkunniga i fråga om den vid 1940 års urtima riksdag beslutade förhöjningen av timlärararvodena anført, att det visat sig medföra stora svårigheter att avgöra, i vilka fall det högre eller det lägre arvudet skulle utgå. Av bland annat denna anledning ha de sakkunniga förordat, att timlärararvudet för folkskolans lärare, liksom tidigare var fallet, skulle göras enhetligt, oavsett om undervisningen vore att betrakta såsom lärarens huvudsakliga sysselsättning eller icke. Däremot borde i övrigt arvodena enligt de sakkunnigas mening beräknas efter hittills tillämpade grunder.

För egen del har chefen för finansdepartementet tillstyrkt de sakkunnigas förslag, att timlärararvudet åter skall göras enhetligt, mot vilket förslag skolöverstyrelsen, statskontoret och allmänna lönenämnden icke hade framställt någon erinran.

I årets statsverksproposition erinrade jag, att utredning påginge om en definitiv reglering av de provisoriska löne- och statsbidragsförhållandena vid de högre kommunala skolorna och att förslag i ämnet kunde väntas föreligga i så god tid, att frågan kunde underställas 1942 års riksdag. I betänkande den 11 april 1942 (statens offentliga utredningar 1942: 26) ha 1941 års lärarlönesakkunniga framlagt förslag till avlöningsreglemente för de högre kommunala skolorna. Beredningen av detta ärende inom finansdepartementet hinner emellertid, enligt vad jag inhämtat, icke slutföras inom sådan tid, att förslag i ämnet kan föreläggas den nu församlade riksdagen. Med hänsyn härtill torde de provisoriska löne- och statsbidragsbestämmelserna böra erhålla giltighet även under budgetåret 1942/43.

Departementetschefen.

Beträffande de besparingsåtgärder, som föreslagits av besparingsberedningen, vill jag hänvisa till vad jag vid anmälan av propositionen 1942: 176 anført i motsvarande hänseende i fråga om de allmänna läroverken. Någon höjning av ämneslärarnas medeltjänstgöring torde sålunda icke böra genomföras för nästa budgetår. De för innevarande budgetår gällande besparingsbestämmelserna för de högre kommunala läroanstalterna torde böra erhålla giltighet även för nästa budgetår, dock att den nuvarande spärren beträffande inrättande av nybörjaravdelningar torde böra upphävas. Härvid förutsättes, att medgivande att upprätta nya parallellavdelningar inom nybörjaravdelningar skall föregås av en omsorgsfull prövning och att sådant medgivande icke kommer att lämnas annat än då särskilda omständigheter därtill föranleda.

I detta sammanhang får jag beröra en fråga, som har samband med besparingsåtgärderna vid de högre kommunala skolorna. Enligt ett år 1941 infört statsbidragsvillkor äger Kungl. Maj:t meddela beslut om indragning av kommunal flickskola, kommunal mellanskola, praktisk mellanskola och högre folkskola, vilken icke längre finnes fylla ett behov, som står i skäligt förhållande till de av skolans verksamhet föranledda kostnaderna. Vid införandet av denna bestämmelse har förutsatts, att Kungl. Maj:t skulle äga meddela beslut om förflyttning av lärare vid indragen skola till annan högre kommunal skola. Enligt gällande avlöningsbestämmelser äger lärare vid dylik förflyttning erhålla ersättning för flyttningskostnad, för vilken ersättning statsbidrag utgår med samma procentsats, som gäller beträffande statsbidrag till lärares avlöning, d. v. s. med 78 procent. Fråga har emellertid uppkommit, om icke flyttning ersättningen i dylikt fall bör helt gäldas av statsmedel. Då förflyttning i fall som här avses sker på grund av ett statsingripande för vinnande av besparingar, torde, därest riksdagen icke har något att däremot erinra, ersättning för flyttningskostnad få helt bestridas av statsmedel. Utgifterna för ändamålet torde trots detta böra belasta vederbörande statsbidragsanslag.

I det föregående har jag erinrat, att chefen för finansdepartementet vid anmälan av förslag till folkskolans avlöningsreglemente förordnat, att timlärararvodena vid folkskoleväsendet skola fastställas till enhetliga belopp, oavsett vederbörande lärares anställningsförhållanden. I överensstämmelse med den ståndpunkt som sålunda intagits får jag, efter samråd med chefen för finansdepartementet, förorda, att timlärararvodena även för lärarna vid högre lärarinneseminariet, de allmänna läroverken, folk- och småskoleseminarierna, läroanstalterna för blinda och för dövstumma, vårdanstalten för blinda med komplicerat lyte samt de tekniska läroverken göras enhetliga för samtliga timlärare. Efter samråd med chefen för handelsdepartementet får jag förorda, att så sker även beträffande timlärarna vid navigationsskolorna. Samma bör ock förhållandet bliva beträffande timlärarna vid de högre kommunala skolorna.

Vid anmälan den 6 mars 1942 av frågorna om anslag för nästa budgetår till de allmänna läroverken och tekniska läroverk förordade jag (se propositionen 1942: 176 sid. 58 och 72), i anslutning till vad chefen för finansdepartementet i årets statsverksproposition anfört under rubriken För flera huvudtitlar gemensamma frågor, en uppräknings av de timlärararvoden, vilka enligt beslut av 1940 års urtima riksdag höjdes med omkring 9 procent, med ytterligare omkring 5 procent med lämplig avrundning uppåt. De timlärarersättningar, som framkomma vid tillämpning av denna grundsats, böra vid bifall till förslaget om enhetliga ersättningar bli gällande för samtliga ifrågakommande timlärare vid nu nämnda läroanstalter. Härigenom uppkommer givetvis en viss merbelastning av de anslag för nästa budgetår till ifrågava-

rande skolor, beträffande vilka förslag redan framlagts för riksdagen. Någon omräkning av dessa anslag synes dock icke erforderlig. Härvid förutsätter jag emellertid, att, därest merbelastningen kommer att föranleda, att av riksdagen maximerade anslagsposter måste överskridas, Kungl. Maj:t skall äga medgiva sådant överskridande. För de högre kommunala skolornas vidkommande kan den sålunda förordade arvodesregleringen beräknas medföra höjningar av anslaget till kommunala flickskolor med cirka 45,000 kronor, anslaget till kommunala mellanskolor med cirka 50,000 kronor, anslaget till praktiska mellanskolor med cirka 17,000 kronor och anslaget till högre folkskolor med cirka 19,000 kronor.

Mot skolöverstyrelsens beräkningar av anslagen till de högre kommunala skolorna för nästa budgetår har jag intet annat att erinra än att de av överstyrelsen angivna anslagsbeloppen böra undergå de förändringar, som föranledas av den förordade arvodesregleringen samt tillkomsten av en kommunal flickskola i Uppsala ävensom ombildningen av Grängesbergs och Åsele högre folkskolor till kommunala mellanskolor. I likhet med vad som tidigare skett i liknande fall torde medel böra beräknas för en kommunal mellanskola i Undersåker utan att likväl ställning nu tages till frågan, huruvida sådan ombildning bör ske. Anslagen till de högre kommunala skolorna böra upptagas med följande belopp (ökning eller minskning i förhållande till nuvarande anslag anges inom parentes):

	Kronor
Bidrag till kommunala flickskolor	4,700,000 (+ 200,000)
» » kommunala mellanskolor	3,930,000 (+ 280,000)
» » praktiska mellanskolor	2,275,000 (+ 125,000)
Understöd till högre folkskolor	1,120,000 (— 180,000).

Härvid har beräknats, att upprättandet av en kommunal flickskola i Uppsala medför ett med omkring 150,000 kronor ökat anslagsbehov beträffande anslaget till kommunala flickskolor. En minskning av belastningen på anslaget till Understöd åt högre flickskolor kan i stället väntas komma att äga rum.

II. Ersättning i vissa fall åt ledare av värntjänstutbildning.

Vid statliga och högre kommunala läroanstalter må ledare och instruktör vid utbildning i värtjänst, vilken icke är förordnad som lärare vid vederbörande läroanstalt eller på grund av anställning i armén eller dess reserv kommanderad till tjänstgöring vid densamma, åtnjuta ersättning enligt vissa grunder (kungörelsen 1941: 604 § 7 mom. 2). Särskild ersättning utgår sålunda icke åt skolans egna lärare, därest dessa tjänstgöra som ledare eller instruktörer (jfr propositionen 1941: 178 sid. 76).

Skolöverstyrelsen har hemställt, att bestämmelser måtte utfärdas om ersättning åt lärare vid tekniskt läroverk, vilken icke har full tjänstgöring och vilken förordnas som ledare eller instruktör vid värtjänstutbildning samt att

föreskrifter måtte meddelas angående bestridande av resekostnader för ledare eller instruktör vid värntjänstövningar.

Vid de tekniska läroverken funnes inga gymnastiklärare med full tjänstgöring utan endast lärare med en tjänstgöring av 3—18 veckotimmar. Vid värntjänstutbildningen måste emellertid gymnastiklärarna tjänstgöra upp till 42 veckotimmar utan ersättning för det ökade timantalet. I ett fall hade gymnastikläraren vid ett tekniskt gymnasium nödgats anlita vikarie på den ordinarie gymnastiklärarbefattning, han innehade vid allmänt läroverk, för att kunna taga befattning med värntjänstutbildningen vid det tekniska gymnasiet. Att anlita annan än lärare som ledare vore olämpligt med hänsyn till önskvärdheten av, att ledaren ägde kännedom om eleverna, och skulle troligen heller icke bli billigare för statsverket. Det syntes skäligt, att ifrågavarande lärare tillerkändes rätt till fyllnadsersättning utöver dem tillkommande ersättning såsom timlärare eller lön såsom extra ordinarie eller extra lärare med belopp av den storlek, att summan av fyllnadsersättningen och ersättningsbelopp per veckodag som timlärare eller lön per veckodag uppginge till högst 20 kronor, d. v. s. samma belopp som maximiersättningen för dag åt ledare enligt § 7 mom. 2 kungörelsen 1941: 604.

Det hade vidare förekommit, att en gymnastiklärare vid ett tekniskt läroverk, vilken varit inkallad till beredskapstjänstgöring, måst på egen bekostnad företaga resa för att kunna delta i värntjänstutbildningen vid läroverket. Föreskrifter borde därför utfärdas om bestridande av resekostnader för ledare och instruktörer vid värntjänstutbildningen.

Om dessa frågor ansåges kräva närmare utredning, borde provisoriska bestämmelser utfärdas, att gälla räknat från och med höstterminen 1941.

Allmänna lönenämnden har framhållit, att ifrågavarande spörsmål berörde även andra skolformer än de tekniska läroverken och därför borde bedömas i ett sammanhang för hela den del av undervisningsväsendet, som härvid kunde komma i betraktande. Med hänsyn till förekomna fall borde fortsatt uppmärksamhet ägnas spörsmålet om att i vissa fall bereda ersättning åt lärare för ledande av värntjänstutbildning. Såsom en provisorisk åtgärd borde Kungl. Maj:t utverka bemyndigande av riksdagen att efter prövning i varje särskilt fall medgiva lärare ersättning för arbete med ledande av värntjänstövningar, då en tillämpning av gällande ersättningsregler skulle framstå såsom uppenbart obillig.

Statskontoret har icke ansett sig kunna tillstyrka, att lärare vid de tekniska läroverken generellt skulle tillförsäkras ersättning för ledarskap. Utredningen hade emellertid visat, att speciellt vid nämnda läroverk särskild gottgörelse borde utgå i vissa undantagsfall. Statskontoret biträdde därför lönenämndens förslag om utverkande av ovannämnda bemyndigande.

Departement-
schefen.

Ehuru ersättning för tjänstgöring som ledare eller instruktör vid värntjänstutbildning i regel icke bör utgå till lärare vid vederbörande läroanstalt, kunna likväl, såsom av förevarande ärende framgår, fall undantagsvis uppkomma, då billigheten synes fordra, att ersättning bör kunna tillerkännas viss lärare. En generell ändring av gällande regler torde emellertid icke böra vidtagas, innan närmare erfarenhet vunnits. Därest riksdagen icke framställer

någon erinran däremot, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att, på sätt allmänna lönenämnden anført, efter prövning i varje särskilt fall medgiva lärare ersättning för arbete med ledande av värntjänstövningar eller därav föranledda kostnader, då en tillämpning av gällande ersättningsregler skulle framstå såsom uppenbart obillig. Ersättning synes icke böra utgå med högre belopp än som högst utgår till ledare eller instruktör, vilken icke är lärare eller kommenderad militär befattningshavare, och bör utgå ur det anslag, varur lönekostnaderna för läraren bestridas.

III. Hemställan.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels besluta, att för budgetåret 1941/42 gällande grunder för avlöning åt lärare vid kommunala flickskolor, kommunala mellanskolor, praktiska mellanskolor och högre folkskolor samt för statsbidrag till sådana skolor skola äga tillämpning jämväl för budgetåret 1942/43;

dels medgiva, att för budgetåret 1941/42 gällande grunder för provisorisk avlöningsförstärkning och provisoriskt dyrtortstillägg åt vissa lärare vid kommunala flickskolor, kommunala mellanskolor, praktiska mellanskolor och högre folkskolor skola äga tillämpning jämväl för budgetåret 1942/43;

dels till *Kommunala läroverk: Bidrag till kommunala flickskolor* för budgetåret 1942/43 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 4,700,000;

dels till *Kommunala läroverk: Bidrag till kommunala mellanskolor* för budgetåret 1942/43 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 3,930,000;

dels till *Kommunala läroverk: Bidrag till praktiska mellanskolor* för budgetåret 1942/43 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 2,275,000;

dels ock till *Understöd till högre folkskolor* för budgetåret 1942/43 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 1,120,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Bo Tideström.